

JARMAK (4) *sb m*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

sg A jarmåk (1). ◊ I jarmåki(e)m (1). ◊ L jarmåku (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów).

Męska szata wierzchnia (4) : Páni s kráwcem ná wiotchy dawno iármak godzi. RejWiz 92v; Pirwey choł chędogo á dziś iuż w iármaku RejWiz 93, 92v, 93.

Cf GIERMAK

LW